

Shabbat Chazon Haftarah (Shabbat before Tisha B'Av)

Isaiah 1:1-15

(1) The prophecies of Isaiah son of Amoz, who prophesied concerning Judah and Jerusalem in the reigns of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah. (2) Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the LORD has spoken: "I reared children and brought them up— And they have rebelled against Me! (3) An ox knows its owner, An ass its master's crib: Israel does not know, My people takes no thought." (4) Ah, sinful nation! People laden with iniquity! Brood of evildoers! Depraved children! They have forsaken the LORD, Spurned the Holy One of Israel, Turned their backs [on Him]. (5) Why do you seek further beatings, That you continue to offend? Every head is ailing, And every heart is sick. (6) From head to foot No spot is sound: All bruises, and welts, And festering sores— Not pressed out, not bound up, Not softened with oil. (7) Your land is a waste, Your cities burnt down; Before your eyes, the yield of your soil Is consumed by strangers— A wasteland as overthrown by strangers! (8) Fair Zion is left Like a booth in a vineyard, Like a hut in a cucumber field, Like a city beleaguered. (9) Had not the LORD of Hosts Left us some survivors, We should be like Sodom, Another Gomorrah. (10) Hear the word of the LORD, You chieftains of Sodom; Give ear to our God's instruction, You folk of Gomorrah! (11) **"What need have I of all your sacrifices?" Says the LORD. "I am sated with burnt offerings of rams, And suet of fatlings, And blood of bulls; And I have no delight In lambs and he-goats. (12) That you come to appear before Me— Who asked that of you? Trample My courts (13) no more; Bringing oblations is futile, Incense is offensive to Me. New moon and sabbath, Proclaiming of solemnities, Assemblies with iniquity, I cannot abide. (14) Your new moons and fixed seasons Fill Me with loathing; They have become a burden to Me, I cannot endure them. (15) And when you lift up your hands, I will turn My eyes away from you; Though you pray at length, I will not listen. Your hands are stained with crime—**

Isaiah 1:16-27

(16) Wash yourselves clean; Put your evil doings Away from My sight. Cease to do evil; (17) Learn to do good. Devote yourselves to justice; Aid the wronged. Uphold the rights of the orphan; Defend the cause of the widow. (18) "Come, let us reach an understanding, —says the LORD. Be your sins like crimson, They can turn snow-white; Be they red as dyed wool, They can become like fleece." (19) If, then, you agree and give heed, You will eat the good things of the earth; (20) But if you refuse and disobey, You will be devoured [by] the sword.— For it was the LORD who spoke. (21) Alas, she has become a harlot, The faithful city That was filled with justice, Where righteousness dwelt— But now murderers. (22) Your silver has turned to dross; Your wine is cut with water. (23) Your rulers are

ישעיהו א':א'-ט"ו

(א) חֲזוֹן יִשְׁעִיָהוּ בֶרֶאֱמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בְּיַמֵּי עֲזַיָהוּ וַיְתָם אֶתֹז וַחֲזַקְיָהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: (ב) שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהִאֲזִינִי אֲרֶץ כִּי יִי דְבַר בְּנִים גְּדֹלְתִי וְרוֹמְמִתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: (ג) נָדַע שׁוֹר קִנְיָהוּ וְחֲמֹר אֲבוֹס בְּעַלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן: (ד) הֲוִי אִי חֵטָא עִם כְּבֹד עֲוֹן וְרַע מְרָעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְיָ נֶאֱצַו אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּנָרוֹ אֶחָד: (ה) עַל מָה תִּכְּוֹ עוֹד תוֹסִיפוּ סָרָה כְּלִי־רֹאשׁ לְחֹלִי וְכִלְי־לֵבָב הָיוּ: (ו) מִפְּרָרְגָל וְעַד־רֹאשׁ אִי־נָכוֹן מֵאֵם פָּצַע וְחַבְנוּתָהּ וּמִכָּה טְרִיָה לֹא־זָרוּ וְלֹא חָבְשׁוּ וְלֹא רִכְבָּה בְּשָׂמוֹ: (ז) אֲרָצְכֶם שָׁמְמָה עָרֵיכֶם שָׁרְפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּם לְגִגְדְכֶם זָרִים אֲכָלִים אֹתָהּ וְשָׁמְמָה כְּמִהַפְכַת זָרִים: (ח) וְנוֹתַרְתָּה בְּתִצִּיּוֹן כְּסִפָּה בְּכָרֶם כְּמִלֻּגְתָּהּ בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נִצְוֹרָה: (ט) לֹוֹלִי יִי צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׁרִיד כְּמַעֲט כְּסֹדֶם הָיִינוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ: (פ) (י) שָׁמְעוּ דְבַר־יְיָ קִצְיָנֵי סֹדֶם הִאֲזִינֵנו תוֹרַת אֱלֹקֵינוּ עִם עַמְרָה: (יא) לְמַה־לִּי רִב־זִבְחֵיכֶם יֹאמֵר יְיָ שְׁכַבְעִתִּי עֲלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׂים וְעֹתוּדִים לֹא תִפְצְתִּי: (יב) כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת פְּגִי מִי־בִקֵּשׁ נָא מִי־דְכֶם רִמְסֵי חֲצָרָי: (יג) לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחֹת־שָׁוְא קִטְרֹת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשִׁבַּח קָרָא מִקְרָא לֹא־אוּכַל אֲנֹן וְעַצְרָה: (יד) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נִפְשִׁי הֲוִי עָלַי לְטָרָה גְּלֹאֲתִי נִשְׂאָ: (טו) וּבְפָרְשֵׁיכֶם כְּפִיכֶם אֲעָלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְכוּ תִפְלָה אֲיַנְנִי שִׁמְעֵי דִיכֶם דְּמִים מִלֹּאִי:

ישעיהו א':ט"ז-כ"ז

(טז) רְחַצוּ הַזְּפוֹ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִנְגִיד עֵינַי חֲדָלוּ הָרַע: (יז) לִמְדוּ הַיֵּטֵב דַּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁר־וּ חֲמוֹץ שִׁפְטוֹ יְלוֹם רִיבוֹ אֲלֻמְגָה: {ס} (יח) לְכוּ־נָא וְנִוְכַחְתָּה יֹאמֵר יְיָ אִם־יְהִי־וּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּפֶלֶג גִּלְבָּנוֹ אִם־יִאֲדָיְמוּ כְּתוֹלַע כְּפֶצֶם יְהִיוּ: (יט) אִם־תֵּאָבֹו וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הֲאֲרֶץ תֵּאֲכֹלוּ: (כ) וְאִם־תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם תִּרְבַּ תֵּאֲכָלוּ כִּי פִי יִי דְבַר: {פ}

(כא) אֵיכָה הִתְהַ לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מִלְּאֲתִי מִשְׁפָּט צָדֵק גִּלְיוֹ גָּה וְעַתָּה מְרַצְחִים: (כב) כְּסִפָּה הָיָה לְסִיגִים סְבָאָה מִהוֹל בְּמִים: (כג) שְׁרִיד סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גִבְיִים כִּלְוֹ אֶתְּבַ שְׁחַד וְרִדְף שְׁלֹמְנִים

rogues And cronies of thieves, Every one avid for presents And greedy for gifts; They do not judge the case of the orphan, And the widow's cause never reaches them. (24) Assuredly, this is the declaration Of the Sovereign, the LORD of Hosts, The Mighty One of Israel: "Ah, I will get satisfaction from My foes; I will wreak vengeance on My enemies! (25) I will turn My hand against you, And smelt out your dross as with lye, And remove all your slag: (26) I will restore your magistrates as of old, And your counselors as of yore. After that you shall be called City of Righteousness, Faithful City." (27) Zion shall be saved in the judgment; Her repentant ones, in the retribution.

יתום לא ישפטו ורבי אלמנה לא יבוא אליהם: {ס} (כד) לכן נאם האדון יי צבאות אביר ישראל הוי אנתם מצרי ואנקמה מאויבי: (כה) ואשיבה זדל עליך ואצרף פבר סיגיד ואסירה פל-בדיליך: (כו) ואשיבה שפטיד פבראשנה ויעציד פבתחלה אחרייכן יקרא לך עיר העצדק קריה נאמנה: (כז) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

Berakhot 32b

ברכות ל"ב ב:ג'

Rabbi Elazar said: Prayer is greater than sacrifices, as it is stated: "To what purpose is the multitude of your sacrifices to Me..." (Isaiah 1:11). And (several verses later) it is written: "And when you spread forth your hands I will hide My eyes from you, and even if you increase your prayer, I will not hear; your hands are full of blood" (Isaiah 1:15).

ואמר רבי אלעזר: גדולה תפלה יותר מן הקרבנות, שנאמר "למה לי רב זבחיכם", וכתוב: "ובפרשכם פפיכם".

Abraham Cohen's commentary: Since the text means that having rejected their sacrifices, God will even reject their supplications, it follows that prayer is of higher importance than the offering.

Peninei Halakhah, Prayer 1:5:6

פניני הלכה, תפילה א':ה'ו'

Moreover, during the time of the First Temple, many people mistakenly thought that by offering sacrifices, their sins would be forgiven and they would merit Hashem's blessing, even if they did not purify their hearts and correct their transgressions. The truth is that faith in Hashem, purification of the heart, and correcting one's actions are of principal importance, as it says (Deuteronomy 10:12), "What does Hashem want of you? Only that you remain in awe of Hashem your God, so that you will follow all His paths and love Him, serving Hashem your God with all your heart and with all your soul." The prophets severely condemned those who believed that the essence was to bring sacrifices without possessing and demonstrating true devotion to Hashem. As it is written (Isaiah 1:11-13), "'Why do I need all your sacrifices?' God asks. 'I am sated with your burnt offerings of rams and the fat of fed beasts [brought without repentance or sincerity], and I have no desire for the blood of cattle, sheep, and goats. When you appear before Me, who asked you to do this, trampling My courts? Do not bring any more vain offerings; the incense of abomination they are to Me...'" By instituting the prayers, Anshei Knesset HaGedolah restored the proper order to serving Hashem, reminding us that faith, intent, and devotion are the basis of our lives, and they are expressed most appropriately via prayer, just as Rabbi Elazar said, "Prayer is greater than sacrifices" (Berachot 32b). With that in mind, we pray that we should be worthy of expressing our devotion to Hashem completely, both in prayer and in sacrifice.

יתר על כן, בזמן בית המקדש הראשון, רבים טעו והתייחסו לקרבנות כאל פעולה אלילית בעלת כוח כישופי, שמועילה למזל טוב בפרנסה, בריאות, ביטול גזירות רעות וכיוצא בזה. והנביאים יצאו כנגד דעה מקולקלת זו, ולימדו שהקרבן נועד לבטא את הרצון להתקרב לה' במסירות נפש, שזה עיקר תכליתו של האדם, כפי שנאמר (דברים י, יב): "מה ה' אלוהיך שאל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלוהיך, ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך". וכשמביא הקרבן אינו מעוניין להידבק בה' ולהיטיב את דרכיו, לא רק שקרבנו אינו מועיל אלא שהוא מתועב בעיני ה', שנאמר (ישעיהו א, יא-יג): "למה לי רב זבחיכם יאמר ה', שבעתי עלות אילים וחלב מריאים, ודם פרים וכבשים ועתודים לא תפצתי. כי תבאו לראות פני, מי בקש זאת מידכם רמס חצרי. לא תוסיפו הביא מנחת שן, קטרות תועבה היא לי..." על ידי תקנת התפילות החזירו אנשי כנסת הגדולה את הסדר הנכון לעבודת ה', שהאמונה, הכוונה והדבקות, הם היסוד, והם באים לידי ביטוי ברור יותר בתפילות, כמו שאמר רבי אלעזר: "גדולה תפילה יותר מן הקרבנות" (ברכות לב, ב). ומתוך כך הננו מתפללים שנזכה לבטא את דבקותנו בה' בשלימות – בתפילות ובקרבנות.